

Örömhír

A TISZAÚJVÁROSI GÖRÖG KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG HITÉLETI KIADVÁNYA

A SÉRTŐDÉKENYSÉG

Néhány hónappal ezelőtt a Novo-Tyhvini női monostor előjárója, Domnika igumenia (apátnő) a belső magányosságról beszélgetett a nővérekkel:

Sok olyan szenvedély van, ami miatt az ember a magány csapdájába kerülhet: ezek egyike a **sértődékenység**. Ellenvethetné valaki: „Ugyan, miféle szenvedély ez?! Én nem vagyok sértődékeny és nem ítélek. Engem bántanak, és emiatt megbántodom, de ez természetes!“. A valóságban azonban a sértődékenység **az egyik legkomolyabb szenvedély. Arra utal, hogy az ember eltávolodott Istentől.** Hiszen amikor az ember szívében Isten él, akkor az embert belső erő és bátorság tölti el. Képes elviselni felebarátja minden gyengeségét, anélkül, hogy elveszítené belső békéjét és iránta való szeretetét, még akkor is, ha a felebarátja megsérti őt. Ellenkezőleg, az az ember, aki elveszítette a kegyelmet és eltávolodott Istentől, nem

rendelkezik ezzel a belső szilárdsággal. Nem képes elviselni még egy óvatos megjegyzést sem. Nem érzékeli az emberek szeretetét, mindent félremagyaráz. Felebarátja minden tettét, még a jótetteket is, rossz értelemben magyarázza. Ha a sértődékeny ember nem érzi felebarátja jóságát, akkor még kevésbé képes megérteni annak problémáit és nehézségeit. Csak önmagát látja, csak önmagát érzékeli: „Mondtak nekem valami kellemetlent, megsértettek, megbántottak“. Soha nem gondol arra, hogy a másik lelke fáj, és ezért beszél kellemetlen dolgokat.

Hogyan küzdünk a sértődékenységgel? Mit tegyünk abban a pillanatban, amikor a sértettség összeszorítja a torkunkat és könnyeket hoz a szemünkbe? Az első szabály: amennyire csak lehet, **ne mutassuk ki a sértettségünket.** Ennek már önmagában is nagy értéke van. Hiszen a bennünket megsértő em-

ber gyakran maga is szenved attól, hogy megsértett minket, sokszor bánja már féktelenségét vagy figyelmetlenségét, és számára nagy megkönnyebbülést jelent, ha azt látja, hogy nem sértődtünk meg a szavaiért.

A másik szabály: **ne engedjük, hogy a sértettség nyomán a rossz gondolatok töltsék el lelkünket.** A sértettség egy olyan ajtó, ahol a legbutább és legghamisabb gondolatok hatolhatnak be a lelkünkbe. „Nem szeretnek, minden rossz, rossz vagyok, a másik gonosz“ stb. Még ha szívünk összeszorul a fájdalomtól, akkor se engedjük be magunkba az ellenségtől (a sátántól és démonaitól) eredő gondolatokat, hanem **kezdjük el imádkozni azért, hogy a sértettség égető forrósága mielőbb kihunyjon bennünk.**

Az ima mellett rendelkezünk még egy nagyon hatékony eszközzel a sértettség ellen: ez a **felebarát iránti cselekvő szeretet.** Talán tapasztaltuk már, hogy azon pillanatban, amikor megéljük a sértés miatti fájdalmat, és az egész világot sötétnek látjuk, épp akkor fordul hozzánk valaki valamilyen kéréssel. Az ilyen embert maga az Úr küldi hozzánk, hogy elfelejtkezzünk önmagunkról, sértett érzéseinkről. A bennünk ily módon feléb-

redő felebaráti szeretet minden vigasztalásnál jobban gyógyítja szívünket.

ÉRDEKESSÉG

Meglepő annak az amerikai felmérésnek az eredménye, mely szerint a csupán polgárilag megkötött házasságok közül minden második, az egyházi házasságok közül minden harmadik válással végződik, azokból viszont, ahol a házasság mindketten templomba járnak, csak minden ötvenedik, ahol pedig naponta együtt is imádkoznak, csak minden kétezredik bomlik fel.

LITURGIKUS KIFEJEZÉSEK MAGYARÁZATA

Sok szót illetve kifejezést idézünk a szertartások során a Bibliából szó szerint, eredeti nyelven, héberül, vagy más nyelvre fordított alakban. Közülük a leglényegesebbek a következők:

Ámen – „úgy legyen“. Isten népe ezzel a szóval elismeri és elfogadja mindannak a valóságát, igazságát és erejét, amit Isten valaha tett és tesz. Minden ima, minden ünnepélyes kijelentés, minden liturgikus cselekedet a hívek által mondott *ámen* pecsétjével zárul. Ténylegesen azt mondhatjuk, hogy a keresztyén embernek van joga *áment* mon-

dani, azaz elfogadni és magáévá tenni mindazt, amit az Egyházban Istentől kap.

Alleluja – „Isten itt van, dicsőítsétek!” Azok kiáltanak fel így, boldogan, akik látják és megtapasztalják Isten jelenlétét. A szertartások egyik kulcsszava, mivel az istentisztelet lényegét tárja fel: Isten jelenlétébe hoz bennünket.

Áldott... – Az imádás alapvető formája a Bibliában. A szertartások kezdete, megnyitása. Azt hirdetjük meg benne, hogy vágyaink végső célja, istentiszteletünk indítéka Isten és az Ő akaratának és céljának győzelme.

Ebbe a csoportba tartozik például a „*Szent, szent, szent...*” vagy az „*Isten az úr, és megjelent nekünk*” valamint jónéhány olyan liturgikus kifejezés, amely az Ószövetségben arra utalt, hogyan várta Izrael a megváltást, ma pedig arra, hogy az Egyház hite szerint Krisztusban valamennyi reménység és prófécia beteljesedett.

Tropár – Az ünnep fő témáját, tárgyát (valamelyik szent, valamilyen ünnepi alkalom) kifejező és dicsőítő rövid himnusz. Például a húsvéti tropár: „Feltámadt Krisztus halottaiból...” vagy a Szent Kereszt tropárja:

„Üdvözítsd Uram a te népedet... s kereszteddel őrizd meg a Te népedet.” (Forrás: Alexander Schmemmann: *Liturgia és Élet*)

Egyházi hozzájárulás

Szeretettel kérünk minden kedves görögkatolikust egyházközségünk támogatására. A püspöki kar rendelkezése szerint az egyházi hozzájárulás mértéke az éves jövedelem 1%, min. 4000 Ft. Befizethető a sekrestyében nyugta ellenében, a Raiffeisen Bankban (számlaszám: 12035803-00165588-00100006), vagy a mellékelt sárga csekken. A Krisztustól ránk bízott sokrétű faladat ellátásához, épületeink fenntartásához szükségünk van anyagi forrásokra. A Jószívű adakozót – bőséges tapasztalat alapján mondhatjuk – szereti az Úr. (Mivel a lelkesváltás miatt nem készült pontos lista azokról, akik már befizették a 2010. évi hozzájárulásukat, ezért senki se tekintse követelőzésnek a borítékba helyezett csekket.)

A Képvitelőtestület

Alig ért haza a család vasárnap a templomból, az apa elégedetlenkedni kezdett: unalmas a prédikáció, csapnivalóan énekelt a kórus.

Mire a kis Gyuri:

- Nem gondolod, apu; hogy azért a pár fillérért, amit a négyünk nevében a perselybe dobált, ez igazán első osztályú program volt?

*

A falu párttitkárát faggatják a központban az ideológiai egységfrontról:

- És ki a felelős maguknál az ateista propagandáért?

A párttitkár szétárja a karját:

- Azt csak a jó Isten tudja.

*

- Hogy sikerült a próbaéneklés, kislányom?

- Nem tudom pontosan. De hogy az igazgató úr nagyon valóságos ember, az biztos, mert míg én énekeltem, folyton mondogatta, hogy „Te jó Isten!”

*

Felvételi beszélgetés a bölcsészkaron.

- Ismeri Luthert?

- Hogyne

- Idézzen tőle valamit!

Világ proletárjai egyesüljete!

HÍREK

Október 17-én, Miskolcon Martinek Zsolt diakónus atyát Ft. Fülöp püspök úr pappá szentelte. Az újszentelt a következő va-

sárnapon (október 24.) templomunkban tartotta primiciáját. Imádkozzunk érte, hogy az Úr Jézus Krisztusnak jó és hűséges papja legyen.

A karácsonyi böjt időszakában csütörtökönként fél 5-kor vescesernyét végzünk, utána 5 órától bibliaórát tartunk a közösségi házban. Az óra végén karácsonyi énekeket tanulunk.

A CBN News arról számolt be, hogy a chilei bányából kimenett bányászok többsége egy mély szellemi életről és az Istenben való hitről tettek bizonyosságot. A riport azt is megjegyzi, hogy mindannyian egyetértettek abban, hogy a hitük tartotta őket épségben és biztonságban azáltal a 69 nap alatt, amíg a föld mélyében voltak. A riport szerint minden egyes bányász egy olyan pólót viselve jött ki a mentőkapszulából, aminek az elején az állt, hogy „Köszönöm Uram”. A póló hátulján ezek a szavak álltak: „Neki legyen dicsőség és tisztesség”, a 95. Zsoltár 4-ből, a póló ujján pedig „Jézus” neve szerepelt.